

ριαυγέω-ῶ, περιλάμπω, κατα-
λάμπω, καταφωτίζω. = ὠ-
τίθεό.

ἜΞΗΜ' ἘΝΙΕ, ἸΑ. οὐδ. παραχει-
μασία (κοιν. ξεχειμώνασμα).

ᾠζιμ'β'χζ, ἀορ. καὶ ᾠζιμ'β'-
τη(72) ἀπαρμφ. τοῦ ζιμ'δ'ю.

Ѡзирѧюса, ешиса (м. с. 170.)
 Ѡор. Ѡзрѧхса. м. Ѡзрюса,
 ишиса. = Ѡбзирѧюса.

Ἠζοβάχτ. ἄορ. τοῦ ζοβάю.

ВКЛЕВѢТАВѢЮ, ЕШИ (87) = ѡ-
КЛЕВѢТАЮ.

Ὡκλεβετάϊο (καὶ -τῆϊο), εἰση.
 ᾠορ. Ὡκλεβετάχζ. μελ. αὐ-
 τὸς ὁ ἐνεστ. (ἡ καὶ Ὡκλεβε-
 ψῖ, βέψεση. ἐκ τοῦ κλεβεψῖ.)
 συκοφαντέω -ῶ, διαβάλλω,
 καταλαλέω -ῶ, κατηγορέω -ῶ
 = ὠβολογία.

Ὠκοβάννιη, αἰ. σφ. μτχ. παθ.
 χρ. ἀορ. (τοῦ Ὠκοβδίου) πεπε-
 δημένος. 2) περιεκαλυμμέ-
 νος χρυσίῳ ἢ ἀργυρίῳ, ἢ ἄλ-
 λω τινὶ μετάλλῳ. (Ἑβρ. 9. 4.
 Ὠκοβάνη βισιάδ' ἐλάτομυ πε-
 ρικεκαλυμμένην πάντοθεν
 χρυσίῳ). = Ὠκοβάννιη.

ῥώκω, ῥώκω. ἄρσ. πλ. θ. πέ-
δαι. Σρδχνήν ῥώκω (ψαλμ.
149.) χειροπέδαι = ὀκῶναι (καὶ

$$= \pi \delta'(\tau_A).$$

Ὠκοβδῖο, (καὶ ὠκόβυβαο),
 εἰσιν. ἀορ. ὠκοβάχχ. μ. ὠκῖο,
 εἰσιν. πεδάω ὦ. Σμτχ. παθ.
 ὄρα ὠκοβάννῃ. 2) περιχα-
 λύπτω τί χρυσίῳ ἢ ἀργυρίῳ
 ἢ ἄλλῳ τινὶ μετὰλλῳ ὦ β-
 κόβυβαο. ὄρα ὠκοβάνη = ἢ 2.
 σημσ.

Вкончава́ю,еши. ᾠορ.-нч́ахъ.
μ.-чѣ́иши. ἀποπεραίνω, ἀ-
ποπερατόω-ω. =скончава́ю.

Ἠκοῦσθε (καὶ ἠκούετε), εἰμι.
ἀπορ. ἠκοῦάχ. μ. -πᾶν, εἰμι
(198). περιστάπτω, περιβο-
θρέω-ω.

ὠκρεβάλλῳ, ἐσθι. μ.-βάλλω, βι-
σσι. αἱμάτῳ, καθαιμάτῳ,
αἱματώ-ω. Σμτχ. παθ. χρ.
ἀορ. ὠκρεβάλλεννῳ, αλ, οε.
ἡμαχμένος, καθῆμαχμένος,
(141. ὠκρεβάλλεννῳ).

ἸΚΡΔΖΑΪΟ, ΕΠΗ.Μ. - ΖΨ, ΉΠΗ. ΧΥ
κλόω - ὦ, περικυκλόω - ὦ.
παρβλ. ὠβστοῖο, ὠβστδπαῖο,
ὠβγοζδΨ, ὠβστδΨαῖο.

ὡκρύβαю, еши (κατὰ τὸ πο-
κρύβαю). περικαλύπτω (ἀμ-
φικαλύπτω).

~ ΔΕ. ἐπιφών. (σχελιασμοῦ
καὶ θαύμασμοῦ) ὦ! ὦ! φεῦ!